

11-12-2012

- Inleiding door 5.1.2.e
- Overeenkomsten genotoxicologische werking van carcinogenen en neonics.
- Giftigheid wordt versterkt in de loop van de tijd (net als bij carcinogene stoffen). (NB: over dit mechanisme werden veel vragen gesteld, werd weerlegd met een opmerking over onderzoek naar relatie tussen voorkomen bepaald bestrijdingsmiddel bij zwangere vrouwen en het later merkbaar worden van een laag IQ bij de kinderen).
- Door toxico dynamiek: binding molecuul aan receptoren. Receptor binding is onomkeerbaar. Stof hoeft zelf niet meer aanwezig te zijn, toch treedt het effect op. Nog niet onderzocht.
- Analoog als bij carcinogene stoffen is veilige dosering niet definieerbaar. Aannemelijk dat dit ook geldt voor imidacloprid. Dus moet voorzorgsprincipe gevolgd worden.
- Ondersteuning door publicatie van INRA. Hier zou uitkomen dat chronische letaliteit 10 dagen 4000x lager ligt.
- Traditionele risicobeoordeling (dosis effect relatie op gefixeerd tijdstip) klopt niet: concentratie imidacloprid in stuifmeel en pollen veroorzaken letale effecten.

Risico's bij mens

- Toename autisme in California door voorkomen imidacloprid in milieu.
- PAN North America 'Generation in Jeopardy'.

Milieu

Door grootschalige verspreiding imidacloprid verdwijnen allerlei insecten en diverse vogels.

Ook het recente onderzoek van 5.1.2.e wordt het bewijs gevonden.

Gewasbeschermingsmiddelen tasten biodiversiteit aan, neonics zijn de meest gebruikte gewasbeschermingsmiddelen, dus de belangrijkste veroorzaker. Terwijl de auteur zelf aangeeft dat er een correlatie lijkt te zijn met fungiciden en verdwijnen van bepaalde akkervogels.

Verder veroorzaken neonics ook onderdrukking van het immuunsysteem (5.1.2.e). Onder andere de merelsterfte in Duitsland.

Nav discussie:

- Veldonderzoek is niet nodig (alles is al bezoedeld met imidacloprid). Labonderzoek is voldoende.
- Publicatie van Tennekes (2010) niet meegenomen in literatuur herbeoordeling neonics in 2011 (klopt dit?)

Naderhand nog een kort gesproken met 5.1.2.e Hij gaf aan dat er nog geen echte veldstudies beschikbaar zijn die ondersteunen dat bijenvolken op grote schaal uitsterven. Voor aardhommels ziet hij het anders. Hij geeft hij aan dat de recente studies in Nature (Gill et al) wel duidelijk negatieve effecten laten zien bij de betreffende hommels bij realistische concentraties.